

sine vælgere, fortolker det hollandske nej som et udtryk for større selvtilstrækkelighed, altså som om hollænderne siger: Nu skal vi ned under den ene procent, som vi i dag bruger på det fælles budget. Vi er et af de rige lande, men vi har i hvert fald ikke råd til at hjælpe f.eks. de fattige dele af EU. Vi kan ikke gøre noget, det er Holland for hollænderne.

Kl. 14.25

Jeg er sikker på, at der i debatten i dag også vil være folk, som vil være stolte af at kunne sige: Danmark for danskerne! Der er givetvis også Tyskland for tyskerne-, Sverige for svenskerne- og Luxembourg for luxembourgerne-tilhængerne, men det ville være det forkerte signal. Tværtimod synes jeg, det vil være at vise respekt over for de folkelige afgørelser at sige: Hvad er det for nogle ting, vi ikke har gjort godt nok i det europæiske samarbejde? Kan vi f.eks. være arbejdsløsheden bekendt? I Frankrig tror jeg, at noget af det, der har spillet en enorm rolle, er ledigheden på 25 pct. blandt de unge, og kan vi være den ledighed bekendt? Kan vi være bekendt, at vi ikke gør noget mere effektivt på miljø- og energiområdet og over for alle de andre fælles udfordringer som terror og kriminalitet? Kan vi være bekendt, at vi ikke gør mere end det, vi allerede gør?

Vores svar må være, at vi kommer med et ordentligt projekt for Europa, der bringer den europæiske dagsorden i overensstemmelse med det, som almindelige mennesker – og det er vi jo alle sammen – i virkeligheden ønsker af Europa. Det er i hvert fald Socialdemokraternes håb, at man gør brug af krisen. Krise er græsk og betyder, at det kan gå to veje. Vi skal ligesom en kritiker vurdere, hvad der er godt, og hvad der er skidt, men det kan udvikle sig til noget positivt, og det er det vi håber vil ske.

Vi er i et dilemma. Vi har en god traktat, men den er i store vanskeligheder, og vi må prøve at tackle denne situation sammen med vores europæiske partnere og få noget ud af det, der er et værdigt svar til de befolkninger, som desværre er kommet dybt i tvivl om selve det europæiske projekt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er en række medlemmer, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, og jeg nævner dem her. Det er hr. Rune Lund, fru Pia Kjærsgaard, hr. Morten Messerschmidt, hr. Frank Aaen og hr. Jesper Langballe. Først hr. Rune Lund.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Hr. Svend Auken siger, at det er et sympatisk projekt, men hvordan kan det være et sympatisk projekt at give mere magt til markedskræfterne? Ifølge EU-forfatningen er det f.eks. sådan, at Kommissionen og dermed også de meget tætte relationer til de store virksomheder og deres lobbyistgrupper bliver styrket, og vi kan også se i EU-forfatningen, at Kommissionen nu bliver den institution, som får eneret til at forhandle på vegne af EU i handelspolitiske spørgsmål.

Samtidig bliver der overført kompetence til Kommissionen til at forhandle f.eks. uddannelses- og sundhedssager, hvilket vil åbne en port for profit på uddannelse og sundhed, så store europæiske eller amerikanske koncerner kan tjene penge på disse områder. Det står i del III, artikel 314 og 315, og kan det virkelig være et sympatisk projekt? Er det virkelig et socialdemokratisk projekt?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har fremhævet de ting, som vi finder er sympatiske, altså mere effektive beslutninger, mere demokrati trods alt, en bedre mulighed for fælles optræden og afslutning af den føderalistiske proces. Men er det forkert, at man har valgt en markedsøkonomisk model for det europæiske samarbejde? Det er den model, vi har i Danmark og i de fleste andre lande, så jeg synes tværtimod, det ville være urealistisk, hvis vi ikke havde en markedsøkonomisk model.

Det, der er det nye ved traktaten her – i modsætning til indre markeds-beslutningen og i mange henseender også i modsætning til den eksisterende Nicetraktat – er, at den slår principet om den sociale markedsøkonomi fast. Det er jo en overskrift, men hvis jeg skulle finde et enkelt adjektiv, som karakteriserede en sådan overskrift, er det netop ordet sympatisk, jeg kommer til at tænke på.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Skal det helt konkret forstås på den måde, at ordføreren synes, det er sympatisk, at der nu bliver åbnet mulighed for, at udenlandske koncerner kan tjene penge på noget som uddannelse og sundhed? Det står i del III, artikel 315.

Når Kommissionen kommer til at forhandle på de områder, kan den komme hjem med aftaler på områderne, som så kan vedtages med et